

۵۷

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد -	
Date	۱۳۶۱ / ۱۰ / ۲۴
14 JAN. 1983	
No.	۳۰
شان	

موضوع پرونده شماره ۳۰

شعبه سه

اظهار نظر م. جهانگیر ثانی

"بسمه تعالیٰ"

طبق ماده ۳۲ قواعد موقت دیوان داوری ، علت عدم امضاء حکم توسط هر داور میباشد در حکم مزبور منعکس گردد . اینجا نسب ذیلاً دلائل خودداری خود از امضاء حکم شماره ۳۵ (خسار تا خیر تا دیه و هزینه دادرسی) را در ج و تقاضا مینمایم تا در اجرای صريح ماده فوق الذکر ، دلائل ابرازی عیناً " در ذیل حکم مزبور منعکس گردد .

پرونده شماره ۳۵ در تاریخ ۳۰ جولای ۱۹۸۲ با کثریت منتهی به صدور رای در ماهیت قضیه شد ، لکن اتخاذ ذتصمیم نسبت به خسار تا خیر تا دیه و هزینه دادرسی به بعد موکول گردید . اینها نسب بجهت آنکه موضوع خسار تا خیر تا دیه در آن زمان برای بررسی در دستور جلسه هیات عمومی قرارداشت اصولاً از شرکت در رای امتناع نمودم . بدیهی است تنها دلیل اینکه حتی خوداکثربیت نیز از صدور رای در این مورد خودداری نمود این بودکه موضوع خسار تا خیر تا دیه - که بدلیل عمومیت و ارتباط آن با تقریباً کلیه دعاوی مطروحه بحق یکی از مهمترین مسائل این داوریست - مورد بررسی کافی قرار نگرفته و چگونگی نظر و برخورد هیات عمومی ، و احتمالاً سایر شعب ، در این باره کاملاً مبهم بود . از این جهت مادا م که ابهام موجود رفع نشده و هیات عمومی ، با بررسی جامع ، نظرات خود را این موردرا مشخصاً اعلام نکرده بود منطقاً نمیباشد را بی در این خصوص صادر گردد . بهمین دلیل نیز با وجود اینکه ، اندکی پیش از جلسات ماه دسامبر هیات عمومی ، گفتگوهایی بین آقا یا ن منگارد و ما سک در این زمینه انجام و حسب ظاهری نوعی توافق نیزدست یافته بودند مغذلک آقا منگارد نهایت اعلام داشت که قبل از طرح و روشن شدن موضوع در جلسات هیات عمومی صدور حکم را موجه ندانسته و این امر را موكول به پایان نشست هیات عمومی درخصوص مسئله بهره مینماید . توضیح آنکه در اجرای هدف ارجاع امر به هیات عمومی و کسب نظرات هیات مزبور ، ابتداً طرح مشترکی از طرف آقا منگاردواینها نسبت به تهیه و متعاقب آن نیز آقا یا ن حسینی و ادلینگ در مدتی نسبتاً کوتاه نتایج بررسی های اولیه خود را در چندین صفحه مکتوب و تسلیم هیات عمومی نمودند . طرح تسلیمی و گزارش حاوی بررسی های اولیه در جلسه مورخ ۸ دسامبر ۱۹۸۲ هیات عمومی مطرح و بطور کلی

مورد بررسی قرار گرفت . بررسی کلی وکوتا ه مزبور نه تنها منتج به نتیجه موردنظر - که عبارت از تحقیق جامع موضوع از جانب هیات عمومی وارائه طرق کلی به شعبه گانه برای اتخاذ روش واحد بود - نگردید، بلکه بالعکس بوضوح ابعاد مختلف و بسیار پیچیده مسئله را خصوصا در ارتباط با موضوعاتی نظیر فورس ماژور ، دستور ضبط اموال ایران ، توافق به ارجاع امر بداری، تاریخ شروع و ختم دوره پرداخت خسارتخیر تادیه ، نرخ خسارتخیر و بسیاری نکات دیگر ، که درگزارش تسلیمی مطرح گشته بود ، روشن ساخت .

بديهی است رعایت عدالت و انصاف و خصوصا رعایت حق دفاع که از حقوق مسلم اطراف هر دعوى است ، ایجاب مینمودتا با توجه به اطلاع از ابعاد و پیچیدگی قضیه از اطراف ذینفع خواسته شودتا در فرصتی مناسب لواحی در این خصوص تقدیم تا دادگاه بتواند حداقل پس از کسب نظرات اولیه اصحاب دعوى نسبت به موضوع اتخاذ تصمیم نماید . متأسفانه آقای منگارد با توجه به وعده ایکه باقای ماسک داده بودو بدنبال نوعی چاره جوئی موقت نسبت با مر بهره که منحصرا شامل پرونده شماره ۳۵ باشد ، سرانجام در جلسه ایکه متعاقباً تمام جلسه هیات عمومی با حضور داوران و دستیاران شعبه سه تشکیل گردیدا علام داشت که نامبرده و آقای ماسک نسبت به نرخ $\frac{1}{3}$ درصد - بشرط اینکه اینجا نیز در رای مزبور مشارکت نمایم - توافق کرده اند . ذکر این نکته در اینجا ضروری است که طرفین دعوای حاضر خود در مورد خاصی ، که فعل در مقام بیان جزئیات آن نیستم ، نوعی خسارتخیر تادیه را پیش بینی و برای آن همان نرخ $\frac{1}{3}$ درصد را در نظر گرفته اند . در پاسخ استفسار آقای منگاردا اینجا نسبتاً نمودم تا با توجه به خستگی مفرط جسمی و روحی من جلسه مزبور تجدید تا هم آمادگی جسمی و روحی برای بحث و تبادل نظر ایجاد گردد و هم ، با توجه به اهمیت و حساسیت مسئله خسارتخیر تادیه ، با اینجا نسبت مجا لی داده شودتا احتمالاً با سایر همکاران خود نیز در این مورد تفاهمی حاصل گردد . آقایان منگاردو ماسک با این پیشنهاد من موافقت و قرارش تا روز دو شنبه ۱۳ دسامبر ۱۹۸۲ پرونده شماره ۳۵ در جلسه شعبه سه مطرح گردد . تشرییح اتفاقات بعدی را که منجر به استعفای اینجا نسب گردید فعل " ضروری نمی بینم و

دادگاه داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

(۳)

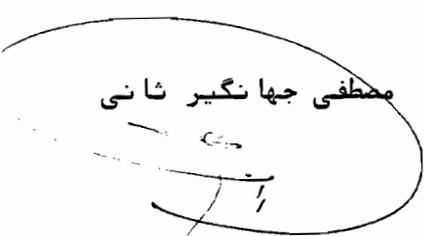
ذکرجزشیات آنرا بدوفرونده دیگر که درغیاب من وبدون شور- و بنظراینجانب بنحو کاملاً غیرقانونی - منتهی بصدورحکم شده است محول وتنها بذکرایین نکته اکتفاء میکنم که برمبنای صحبتی که بین آقا یا ان منگارد و ماسک وآقای حسینی پیرو استعفای اینجانب صورت گرفته بود آقا یا ان منگاردماسک نهایة موافقت خودرا دائربرصدورحکم خسار تاخیرتا دیه بهمان میزان $\frac{1}{3}$ درصد از جانب آنها و تحریرحکم اقلیت ومخالف از جانب من ، اعلام نموده بودند . اینجانب نیز موافقت خودرا با ترتیب اخیراً ظها رومقررگردید تا صبح روزسه شنبه ۱۴ دسامبر عیناً بهمان ترتیب اقدام گردد ، بدین معنی که حکم $\frac{1}{3}$ درصد توسط آقا یا ان منگارد و ماسک امضا و اینجانب نیز نظر مخالف خودرا اعلام دارم . متساقنه به جهاتی که تا این لحظه نیز بدرستی برمن آشکارنشده موردتوافق نقض واجرای آن منوط به موافقت اینجانب برصدور رای دردوفرونده دیگرکه هرگز موردشور نهائی واقع نشده و کوچکترین ارتباطی با پرونده حاضر نداشت گردید . بدیهی است بدلیل اینکه اجرای چنین پیشنهاد غیرمنتظره بی راقطع نظر از قواعد و ضوابط حقوقی وقانونی مناسب با جهات اخلاقی نیز نمیدانstem از قبول آن خودداری نمودم . تنها روز بعد ، یعنی روز چهارشنبه ۱۵ دسامبر با کمال تعجب اطلاع حاصل نمودم که حکم مذبور نه تنها با نرخ $\frac{1}{3}$ درصد موردتوافق اولیه ، بلکه با نرخ غیرقابل قبول ۱۲ درصد ، توسط آقا یا ان منگارد و ماسک امضا گردیده است .

برمبنای مطالب مشروحه در فوق ونیز بنا بدلایل مذکور درذیل اینجانب رای شعبه سه درمورد پرونده شماره ۳۰ را چه ازنظر اصل حکم به خسار تاخیر تادیه ، و چه ازنظر نرخ آن ، غیرقانونی دانسته وا زامضا آن خودداری مینمایم : اولاً ، هیچ فرصتی به طرفین دعوی داده نشده تا با توجه به ابعاد و پیچیدگی مسائل مربوط به خسار تاخیر تادیه در ارتباط با دعاوی علیه ایران (که تنها گوشه هائی از مسائل دربحث کلی هیات عمومی برای بار نخست موردنوجه واقع شده) نظرات و دفاعیات خودرا بادگاه عرضه نمایند ، ثانیاً ، خوداعفاء شعبه نیز که تمام توجه و هم خودرا معطوف ومصرور ف دستیابی به توافق هائی دراین زمینه نموده اند ، فرصتی ومحالی برای

(۴)

بحث در ماهیت قضیه نداشته است، کما اینکه هیچ یک از مسائل مختلفی که در جلسه هیأت عمومی بدانها اشاره شده مورد بحث و شور اعضاء واقع نشده، ثالثاً "، نرخ $\frac{1}{3}$ درصد را که هم مورد توافق طرفین دعوی قرار گرفته (در زمانیکه نرخ بهره معقول در دنیا قریب بدو برابر نرخ فعلی بوده) و هم مورد موافقت دو داور شعبه بوده بدون دلیل موجه و صرفاً " با خاطر خودداری اینجانب از صدور رای در پرونده دیگر که مورد شورنهای واقع نشده، نقض و به رقم ۱۲٪ تبدیل شمده است،

رابعاً "، در آخرین جلسه دادگاه که به تقاضای اینجانب تجدید شدمسئلہ بهره و هزینه داوری به شور و مذاکره کافی و اتخاذ تصمیم و اعلام نظرنها ای نیانجا مید ولذا با وصف معذوریت اینجانب از شرکت در جلسه روز دوشنبه ۱۳ دسامبر که بهر تقدیر چگونگی امر موید قبول این معذوریت از طرف دو همکار دیگراست لاقل بدو ن تشکیل یک جلسه دیگر و اعلام رسمی آن با اینجانب تشکیل جلسه با حضور فقط دونفر و احتمالاً ادامه شورو اتخاذ تصمیم نهایی و صدور رای نه با قواعد دادگاه و نه با سایر قوانین قضائی و داوری سازگار است و درست بهمین جهت است که در پاراگراف ۴ ماده ۳۲ قواعد دادگاه حتی اشاره ای بعدم حضور یک داور در جلسه شور و اتخاذ تصمیم نشده بلکه صریحاً به " عدم امضاء" که مبین حضور در جلسه شور و اتخاذ تصمیم لکن امتناع از امضاء است تاکید شده است.

مصطفی جهانگیر ثانی